

Een joint voor de bijen?

In Duitsland is de aanplant van hennep sinds dit jaar toegestaan. Maar wel hennep met een laag gehalte aan tetrahydrocannabinol (THC). Dit THC is het bestanddeel dat hennep zijn bedwelmende werking geeft.

Hennep is een plant, waarbij vrouwelijke en mannelijke bloemen meestal aan verschillende planten groeien. Ook zijn er rassen die niet tweehuizig, maar eenhuizig zijn, de mannelijke en vrouwelijke bloemen groeien aan één plant, maar in aparte bloeiwijzen. De hennepkwekers die hennep voor hash kweken gebruiken voornamelijk vrouwelijke takken of planten, hierin zit het meeste THC. Hennep wordt door andere telers voornamelijk voor de vezels en het zaad gekweekt.

10 **—** Veel mensen willen tegenwoordig zoveel mogelijk textiel van natuurlijke oorsprong, daarom is er meer vraag naar hennep. De zaden, die altijd al in zangzaad werd gebruikt, worden nu ook door mensen gegeten. Ook wordt er olie uit geperst.

Is het nu een bijenplant? In de literatuur is er weinig over te vinden, het wordt een vrij goede stuifmeelplant genoemd. Daar hennep eind juli en in augustus bloeit, een tijd met weinig goede stuifmeeldracht, is natuurlijk mooi meegenomen.

Zelf heb ik de hennep enkele jaren in de tuin gehad. Het is een zeer decoratieve plant, die wel drie meter hoog wordt, met sierlijke handvormig samengestelde bladeren. Hij is ook goed te gebruiken als windvang. Het zaad haalden we gewoon uit het zangzaad voor de vogels. De bijen vlogen fantastisch op de mannelijke bloemen, ze haalden er veel stuifmeel. Van de vrouwelijke toppen heeft zoonlief hash proberen te maken, wat echter totaal mislukte. Geen nederwied dus uit onze tuin!

ADIZ 1996(10).

Witte stip

Een carnica-imker in Duitsland klaagt over de Buckfastbijen van zijn buurman. Hij had dit najaar veel last van roverij, en hij zag zelfs al bijen met 'rode achterlijfringen' in zijn volken.

Natuurlijk, was het antwoord, Buckfastbijen zijn vindingrijk, ze zien snel een nieuwe dracht. Heb je wat zwakke volken of ga je wat nonchalant om bij het voeren, dan krijg je last. Een imkerspreekwoord zegt niet voor niets 'Voor elke roverij is er eerst een ezelij' (= stommiteit). Ook als je je ramen in warmbouw (evenwijdig aan de

vliegopening) hebt hangen, is er weinig controle op de binnenkomende bijen, en is er meer kans op roverij. Maar het vervliegen mag je ook niet uitvlakken.

In Liebefeld (Zwitserland) hebben ze een proef gedaan, waarbij van een volk heel veel uitvliegende bijen gemerkt werden met een witte stip. Na korte tijd vlogen de witte stippen niet alleen bij bijna alle volken van de stand naar binnen, ook werden witte stippen gezien bij bijenstanden in de buurt. Na vier tot vijf weken werden zelfs op bijenstanden in naburige dorpen de witte stippen opgemerkt. En wie dit niet gelooft, probeer het zelf maar eens!

Deutsches Bienen Journal 1996(11)

Warm- of koudbloedig

Insekten zijn volgens de biologen koudbloedige wezens. Maar is de bij dat ook? Een bij hoeft niet te wachten totdat de zon haar opwarmt, voordat ze kan wegvliegen. Nee, ze laat haar vliegspieren trillen zonder haar vleugels te bewegen en warmt zichzelf op tot boven de 25°C. Bij deze lichaamstemperatuur kan ze vliegen. Ze kan haar lichaamstemperatuur zo tot 35°C opvoeren om het broed op de juiste temperatuur te houden. Met deze temperatuurregeling zit ze tussen koud- en warmbloedig in. Maar het volk als eenheid, als het broed heeft, is warmbloedig. Ook als het buiten vriest dat het kraakt, is de temperatuur aan het oppervlak van de wintertros toch nog altijd 15°C. Wordt een individuele bij kouder, dan kan ze zich niet meer bewegen en gaat dood. De bijen die aan de buitenkant van de wintertros zitten, gaan naar binnen, letterlijk om zich te warmen.

Als de bij uitvliegt bij lage temperaturen, moet ze zorgen een voldoende hoeveelheid honing bij zich te hebben, om haar vlucht te kunnen maken. Stuifmeelhaalsters hebben het moeilijker dan nectarhaalsters, want die kunnen op de terugweg wat van de voorraad in hun honingmaag aanspreken.

Beekeeping 1996(10).